

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

3. Sodomia perfecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

peccaret quis mortaliter, si post somnum, sub quo secuta est pollutio, deliberat sibi in ea complacere ob delectationem sensualem: nam si gauderet ob sedatam tentationem, vel ob naturam deoneratam; non esse peccatum colligitur ex modò dictis.

16. Quando autem motus carnis, seu spirituum inventium generationi, & ipsa decisio seminis accidit in somno, sed emissio in vigilia, non est peccatum saltem mortale: tum quia non adest plenum voluntarium requisitum ad mortale; accidit enim emissio in illo confusio somni, & vigilie, quando imperfecta est deliberatio, tum quia difficile est cohibere, ne decus jam semina ex lumbis non emittatur foras: tum denique, quia pollutio magis secundum principium, quam secundum finem iudicanda est: principium autem fuit satis involuntarium, cum fuerit in somno.

17. Quod si partim emissio seminis sit in somno, partim in vigilia; multò minus habebit rationem peccati, posita voluntate in illam non consentiente, ut semper supponitur.

Ex dictis colligit Sanchez, *loc. mox cit. ex* Sà, in eo, qui è somno excutitur, non esse obligationem reprimendi emissionem seminis ejus pollutionis; quæ in somno cepit; & idem propter paritatem rationis diceretur de simili seminis emissionem, pollutionis, quæ involuntariè in vigilia accidit. Placet doctrina, ne scrupulis omnia pateant.

18. Sed unum a me nuper interrogavit quidam probare conscientie Sacerdos; cui, quamvis utrumque respondi, mihi ipsi tamen (fateor) non satisfeci. Experiebatur is levissimi somni vir, statim se, concepta pollutione, evigilare perfectissimè, atque effusionis continuationem clarè percipere; quamvis autem illi delectationi nullo modo ipse consensus præberet, sciretque se non obligari ad reprimendum, ac posse fluctuationem humoris permittere; tamen aliud illi continebat, quod scrupulus causa erat molestissimè: Experiebatur enim à motu quodam quasi interiore ipsorum genitalium sub finem pollutionis expelli à se activè non modicam seminis quantitatem; Perinde (narrabat) ac evenit ei, qui urinam cùstitit, solet enim is in fine mingendi motu expulso aliquas urinae guttas, quæ remanent, expellere. Addebat, se voluisse cum alio Sacerdote id conferte, qui falsus est sibi idem non raro evenisse: sed se à peccato excusasse, quia semper vigilans illum expulsionis motum exhibebat. Interrogabat ergo à me, an ipse, qui perfectè vigilantem se dignoscebat, posset motu prædicto effusionem adjuvare ad abstergenda, ut ipse loquebatur, seu deoneranda virilia, præsertim si decus semen ibidem fortè remanens suæ sanitati noceret, & denique, quia valde sibi difficile animadvertat, illum motum non vsurpare.

19. Equidem priùs volui non parvos Authores, vere, quam responderem: cum autem nihil signatè ad rem invenissem, dixi me videre quidem, quanta difficultas sit in polluto perfectè vigilantem, pollutionem, effusionemque jam inceptam non perficere. Verum, cum in Doctoribus solum legerim licentiam non reprimendi, non coercendi, non prohibendi: licentiam verò activè adjuvandi, seu cooperandi disertis verbis eosdem negare, ut perspicue facit Sanchez, me favere illi non posse. Sententia benignior, quam hac in re tum dictus Sanchez de matrim. libr. 9. disput. 17. numer. 16. tum alij amplectuntur, sic à Marchino de ordine, tract. 3. part. 3. cap. 2. numer. 6. refertur: Dum sentitur, ait, humor seminalis effluere in membris genitalibus, non teneris coercere, vel magna cum violentia prohibere, ne fluat: sic pluribus Gerson. Ratio est, quia, vel ille conatus, quem multi consulunt, nihil operatur; vel retento contra impetum natura semine, supra modum gravatur corpus, & multis subicitur infirmitatibus. Ex alia parte, illa seminatio est actu exterior, & effectus naturalis ortus absque mea voluntate: At actus

exterior sine interiore, nunquam est peccatum. Hæc Notæ illa verba (non teneris coercere, prohibere, nunquam lego) potest adjuvare, expellere, Te tamen ut effundis, bene morate Sacerdos, oro, ut animadvertas, An saltem te excusare possis ex eo capite, quod in delectationem committitur Doctores, delectationem peccatum accersit luxuriæ mentem hominis miris modis obfuscare, & per lam in eo momento effusionis seminis, quasi bellum per millem reddere. Si ergo tu, partim ex somni reliquiis partim ex delectatione; quam sentis, tui perfectè reus non pos non es; peccati saltem mortali reus non es. Verum, ille adhuc testabatur se perfectissimè vigilare, se non esse scrupulosum, se non esse aliis cernere; & idè non ex aliis adjunctis, sed ex semina obiecto, & prædicta nimirum expulsiōe, calum prædicat cerni, modeste postulare. Hæc cum illo Sanchez habui. Cæterum rem expende, ingeniose Lector, decerne.

Pollutio vigilantis involuntaria.

20. Hæc, ut etiam distillatio, & commotio spirituum generationi in servientium, quoad solutos quoad conjugatos diximus supra, c. 3. §. 5. à numer. 15. tum solum sunt in se mortales, quando adest delectatio, complacentia in illis, ob corpoream voluptatem, tum verò ob aliquem bonum finem, ut in simili dictum est numer. 15. In causa verò, ut quandònam sint mortales, agnoscas præriter repeto, quæ superius ibid. satis hinc sunt explicata.

21. Pollutio, distillatio, commotio potest in vigilante oriri ex causis non peccaminosis: quæ nimirum oriuntur ex complexione particulari, vel quod ex infirmitate, ut in iis, qui patiuntur fluxum humoris, & qui facillimè levi quacunque occasione distillationem, seu carnis commotionem sentiunt, vel quod ex causis extrinsecis bonis, vel ex se non malis, sicut lectio, vel auditione turpium ad scientiam componendam, equitatu, contactu, & cæteris huiusmodi, quando hæc sunt necessaria, vel utilia, vel commoda his omnibus, si voluntas deliberatè non consentiat, est culpa, quia hi sunt actus naturales, imò, si qui patienter hos ferat, materiam habet magni meriti propriæ humilitatem. Ita Tol. 7. c.

22. Potest secundò eadem pollutio, distillatio, commotio in vigilante oriri ex causa mortali in genere luxurie, & tunc eam causam ponere, assert novum peccatum mortale pollutionis, distillationis, &c.

23. Potest tertio, ex causa veniali, & tunc assert novum veniale, &c. quæ satis abundè dicta sunt supra, cap. 3. §. 5. à numer. 46.

§. III. Sodomia perfecta.

1. In Methodo Conf. lib. 2. cap. 7. §. 10. numer. 67. sic habet: Sodomia, & quidem perfecta, est concubitus ad sexum non debitum, ut vir cum viro, femina cum femina. Ita S. Thom. 2. 2. quæst. 52. art. 11. Caiet. ibid. nam concubitus viri cum femina in vase præpolluto, est sodomia imperfecta, de qua mox. Concubitus autem, est copula carnalis consummata; naturalis, si sit in vase debito: in naturalis si sit in loco, seu vase non debito.

2. Sed hæc est quæstio, quandònam mutua procreatio pollutionis inter Mares, vel inter feminas, debeat dici mollities, quando Sodomia?

Respondeo, quando ex affectu ad personam addit Concubitus, si sit inter indebitum sexum, hoc est, inter virum & virum, feminam & feminam: tunc est Sodomia. Quando verò est mutua pollutio, & absque concubitu, sed solum ad explendam libidinem, est Mollities. Ita Caiet. ibid.

3. Hinc si duo Mares commisceant corpora, & moveantur

ad procreandum pollutionem, vel quomodo-
que tangant impudice ex affectu indebiti sexus
effusio seminis vel sit intra vas præposterum, vel
extra, puta esse sodomiam. Ita P. Antonius Mar-
tini Lector casuum in Collegio Romano, in manu-
scriptis. Si sit intra vas, est certum: si vero sit
extra, probatur, quia quavis tunc non sit copula, ta-
men per illum concubitus est affectus venereus ad in-
debitum sexum, qui propriè constituit Sodomiam: nam
sive intra, sive extra effundatur intra, sive extra, semper
in loco non suo dispergitur: locus enim præpos-
terus videtur materialiter se habere in sodomia, sed for-
maliter ejus essentia sumitur ex motivo, scilicet ex con-
fusione cum affectu ad indebitum sexum. Confutatio: quia
sodomia cum femina non alio modo committitur, nisi
per prædictum concubitus cum effusione seminis, &
inter illas enim non potest esse copula propriè; sed
sive femina commisceatur corpora ex affectu solium,
sive polluat, id est, explenda libidinis, est mollicitas: si ex
affectu ad indebitum sexum, est sodomia.

Scio Graphium cap. 90. num. 1. ex Nau. cap. 2. n. 29.
Sodomiam ad copulam sodomiticam requiri effusionem se-
minis intra vas innaturale. Sed mihi hæc sententia non
placeat. Primum, quia ut dicebam, sic inter feminam &
virum non esset sodomia: Secundum, quia talis concu-
bitus ex affectu indebiti sexus, cum effusione seminis ex-
tra vas, non est Mollicitas: quia hæc est pollutio ex affe-
ctu explende libidinis, ut supra diximus: ergo est sodo-
mia.

Solam igitur sententia Graphij est vera, quoad
penam, & reservationem, si quando sodomia est pecca-
tum reservatum: Penæ enim, & reservatio cum sint
solæ, & restringuntur ad sodomiam principalem, & ma-
jorem notam, & undequaque certam.

Ex his ergo colligitur, cum vir cum viro, vel femi-
na cum femina peccant per dictam concubitus, satis
esse in Confessione dicere se exercuisse sodomiam, sine ne-
cessitate dicendi semen intra, extra vas misisse. Int.
Quid dicendum, quando vir præposterè feminam con-
cubuit, & semen extra vas dispergit, dicam mox, cum
de sodomia imperfecta.

Vnum denique hic advertes, in sodomia non satis
esse dicere sodomiam commisi, sed explicandum insuper,
an quis fuerit agens, an patiens. Ita de Lug. disp. 16. sect. 1.
num. 247. Ratio est quia agens committit pollutionem,
cum patiens non, eo ipso, quod patiens est, committit.

De Sodomia cum Affine; vide cap. 4. §. 1. n. 7.
De Sodomia vxorati, vide cap. 3. §. 1. n. 3. & §. 2. n. 1.
De Sodomia cum infideli, vide c. 1. §. 1. n. 8.
De Sodomia cum Virgine, vide c. 5. §. 1. n. 2.

§. IV. Sodomia imperfecta.

In Methodo conf. lib. 1. c. 7. §. 10. an. 54. sic habes So-
domiam imperfectam quam alij vocant innaturalem
concubendi modum, est peccatum contra naturam,
per quod vir cum femina concubuit extra vas natura-
le. Est species distincta à sodomia perfecta, adeoque
speciatim in Confessione exprimenda: perfecta enim pro-
cedit ex affectu ad indebitum sexum: hæc vero procedit,
non ex affectu ad indebitum sexum, sed licet ad debitum
tamen ad partem innaturalem.

Sed quid dicendum, si quis se polluat inter ceteras
partes feminæ, coxendices, brachia, &c. Respondeo: de
hac re dictum est superius, §. 1. n. 3.

Illud hic sive recole, sive adde. Si primò sit con-
cubitus ex affectu ad personam ipsam, sexumque
fœmininum; est copula fornicaria, sive adulteri-
na, sive incestuosa, juxta conditionem personæ, at-
que adeò est aperiendus. Si secundò sit concubitus ex
affectu ad præposterar partes, est sodomia imperfecta,
de qua agimus, ac similiter aperiendus. Si terciò de-

nique sit sine concubitu, sive d. merè ad explendam libidi-
nem, est mollicitas ex se explicanda.

3. Si quis tamen fateatur absolute, concubuisse se
cum femina, regulariter intelligitur, fuisse ex affectu ad
personam primo modo, non verò secundo, vel tercio,
nisi aliud expresse fateatur. Ratio est, quia intelligitur,
illum concubitus factum esse more ordinario: mos au-
tem ordinarius est, ut vir cum femina commisceatur
ex affectu ad sexum fœmininum. Unde vides multum dif-
ferre hunc concubitus viri cum femina, ab eo concu-
bitu viri cum viro, vel femina cum femina; ille enim
est sodomiticus; qui non potest esse ex affectu ad copu-
lam naturalem: hic non est sodomiticus; quia quando
vir cum femina miscetur, semper regulariter est ad co-
pulam naturalem.

4. Hic universaliter præ omnibus peccatis luxuriæ
velim d. genter pernotes: Hæc à nobis dicta esse, ad
dandam veram harum rerum essentiam: Ceterum in
praxi Confessario expediet, tot minutias nequaquam
interrogare. Audi Filliuc, in Instruc. brevi pro Confes-
sario. circa initium: Prudens, inquit, esse Confessarius
debet in exquirendis causis circumstantiis sexus præcepti,
preparatorius ad actum consummatum, modis minutis non
necessariis, ne se vel penitentem excitet ad aliquam tenta-
tionem. Audi Conineb. disp. 7. de Sacram. dub. 7. num. 56.
Præstat aliquando Sacerdotem minus perfecte peccatum
penitentis intelligere, quam vel illi, vel sibi aliquid scan-
dali creare, & esse nimium. Audi Angelum, v. Interro-
gationes, n. 1. Confiteretur, inquit, Mulier, quod fuit cognita
extra vas debitum: non querat postea Confessarius, in quo
loco, vel quomodo, & hujusmodi: scilicet faciunt quidam, qui
potius sunt Contaminatores, quam Confessores. Vide Faci-
prec. Eccl. 2. lib. 4. cap. 2. num. 8. Homobon. in exam. Eccl.
p. 1. tract. 4. cap. 12. quest. 11. de Lugo disput. 16. de penit.
sect. 14. num. 595.

§. V. Bestialitas.

1. In Methodo conf. lib. 2. cap. 7. §. 104. n. 78. sic habes:
Bestialitas est concubitus cum re animata, non ejus-
dem speciei cum homine. Ita S. Thom. 2. 2. quest. 52. art.
1. Huc reducitur concubitus cum demone; quia adhuc
ille non est ejusdem cum homine speciei, etiam si assumat
formam hominis. In hoc crimine non necessariò expli-
candum genus animalis, sive sit equus, sive sit equa, sive
ovis, sive gallina: semper est enim eadem in specie mor-
talis deformitas. Ita Filliuc. tract. 30. cap. 8. num. 161. at si
sit concubitus cum demone, debet id explicari. Ita
idem ibid. num. 162. quia superadditur peccatum contra
Religionem, id est commercium cum Dei, nostrumque
omnium nequissimo inimico.

2. Nota insuper exprimi in Confessione oportere,
an glemon fuerit sub forma feminae, vel viri, vel sub
forma talis Conjugati, vel talis Monialis professa, &c.
Ita ibid. Ratio est, quia tunc, præter bestialitatem additur
affectus ad talem.

§. VI. Additio.

1. Penæ Sodomitarum legi possunt apud Doctores,
quæ omnes requirunt sententiam a judicis. Lege
Azor. p. 3. l. 3. c. 19. Petr. Matthæum, super Bull. Pij V. 27.
quæ incipit: Horrendum illud scelus, quæ est contra Cleri-
cos exercet Sodomiam, Nau. c. 27. n. 247. Solam dubitari
posse de Excommunicatione in Clericum sodomitam;
sed nec est lata sententia, ut patet ex c. Clerici de excessib.
Prælat. Quoad invaliditatem testamenti Sodomitarum;
lege Menoch. de Arbitr. l. 2. cent. 3. casu. 286.

2. Ex copula nefanda non oriri affinitatem, ex San-
chez lib. 7. matrim. disput. 64. num. 13. & 14. sufficere tamen
ad divortium: ex eodem lib. 10. matrim. disput. 4. à nu-
mero 2. S. Thom. in 4. distinct. 31. quest. unic. art. 1. ad 4.
jam nunc communis est doctrina, apud Doctores fusiùs
legenda.

3. Quoniam